

Gnr:	Bnr:	Navn:
18	1	Pareli Trondsen
18	2	Tor Johansen
18	3	Jentoft Johansen
18	4	Margit Karlsen
18	5	Tove Tallaksen m/flere
18	6	Pareli Trondsen
18	7	Margit Johansen
18	8	Margit Karlsen
18	9	Jørgen Trondsen
18	10	Jørgen Trondsen

Gnr:	Bnr:	Navn:
19	1	Ketil Danielsen
19	2	Jentoft Jacobsen
19	3	Petra Danielsen
19	4	Harald Finjord
19	5	Harald Finjord
19	6	Fred Amundsen
19	7	Werner Niclasson
19	8	Oddny Bakke
19	9	Einar Løkås
19	10	Jentoft Jacobsen
19	11	Sigurd Lind
19	12	Tom Winther
19	13	Kirsti Danielsen
19	14	Heddy Johansen
19	15	Ester Normann
19	16	Petra Danielsen
19	17	Staten
19	18	Odd Jacobsen
19	19	Egil Strømsvåg
19	20	Arne Jacobsen
19	21	Staten
19	22	Magnor Bruksås
19	23	Hilde Jacobsen
19	24	Aslak Danielsen
19	25	Oddvar Danielsen m/flere
19	26	Veronika Hammer
19	27	Kirsti Danielsen
19	28	Ester Normann
19	29	Oddvar Danielsen
19	30	Viggo Danielsen
19	31	Jennhild Kristiansen

GR.NR. 18 KOBHENES

1	0,32			Kobbenes Ytre	Pareli Trondsen
2	0,17	1	26.10.1904	Kobbenes Vestre	Tor Johansen
3	0,13	"	"	Skjelnes	Jentoft Johansen
4	0,05	2	15.07.1919	Nymo	Margit og Thoralf Johansen
5	0,06	1	28.07.1943	Solvang	Tove Mette og Inger-Lise Tallaksen
6	0,17	2	02.08.1943	Nygård	Pareli Trondsen
7	0,01	4	08.10.1945	Sandbakk	Margith og Thoralf Johansen

Trondsen f.ca.1920, faren f.1890 og bestefaren f.ca.1860.

To bestefedre lærte Trondsen som smågutt lærte å hugge:

1. husnov
2. stallnov
3. planknov

I Kobbvik-skogen skal de finnes store hauger med øksaspon, som man kastet etter den tiden de bygde hus i marken, merket de opp og flyttet det ned til sjøen for videre sending og salg.

De tappene som forbinder tømmerstokkene i husveggene, kalles "Dæmlingan"

Dæmlingane ble helst laget av tykke får=furie kvester.

Riktig det vi kalle furu gadd.

Disse furutappene var så tørre og innholdsrik på harpiks (tjære) at de var ~~SERS~~ ~~STER~~ og varig

Både dæmlinger og naturlig vokste ene mer til båtskant, tilhørte den gruppen som heter (også på Ofotmål) Gammelstugoss" Slike emner kunne hvemsom helst i hvilke som helst skog, bare ta til eget bruk.

Det var en gammel rett, som bare kunne likestilles med vanlig odelsrett.

29/1-66 besøk av Trondsen fra Efjorden (Kobbernesset)

Folketelling 1801 Kobbenæs

✓ Jens Jacōbsen Husbonde g.1.x26^{ca} år f.ca.1775 Bonde og Gaardbeboer
✓ Agnete Olsdtr. Hans kone 36 " " " 1765 gift 2.gang
✓ Niels Nielsen 8 " " " 1793
✓ Peter Nielsen Hennes barn 6 " " " 1795

Kobbenæs 1863 Matr.nr.78

Br.nr.146 Kobbenæs Sjur Olsen

Kobbenæs 1865

Br.nr.146

✓ Sjur Olsen Gbr.Selve.Fisker 44 år f.ca.1821 Hans Prgj.Bergen stii
✓ Siri Larsdtr. Hans kone 42 " " " 1823 Hosanger

Til Melkedalen:

✓ Ole Sjursen deres søn 12 år f.ca.1853 Lødingen *IL 110*
✓ Lars " " 9 " " " 1854
✓ Anne M.Sjursdtr. 1 " " " 1864

Kobbernæs 1875

✓ Ole Andreas Hansen Hf.Gbr.Selve.Fisker f.ca.1825 Lødingen
✓ Karen Anna Paulsdtr. Hans kone " " 1850 "
✓ Hagbartine Josefine Isaksdtr. Opfostringsbarn f.ca.1870 Vaagen

Kobbenes 1886 Matr.nr.58

✓ Br.nr.1. Kobbenes Ole Hansen

Kobbenes 1900 Matr.nr.58

58/1 Kobbenes

✓ Trond Eriksen	Snedker, Tømmermand Gbr.	f.ca.1854	Lødingen
✓ Karoline Jakobsdtr.		" " 1857	"
✓ Tora Trondsdr.	datter Budeie	" " 1884	"
✓ Anne	"	" " 1886	"
✓ Elias Trondsen	søn	" " 1890	"

58/2 Kobbenes

✓ Agur Amundsen	Fisker	f.ca.1876	"
✓ Erika Trondsdr.	Hustru	" " 1881	"

Føderådshuset:

✓ Ole Hansen		f.ca.1824	"
✓ Karen Paulsdtr.		" " 1850	"

BJÖRNEHISTORIER FRA EFJORD

1.

Dette hendte da bestefar, Agur Amundsen Skjellnes, var 16-17 år gammel. Han bodde da heime hos mora og stefaren, Knutine og Hans Andrasa' på Aspenes i Efjorden.

Det hadde ryktes at det var en slagbjörn på ferde utmed Sommarset-landet, og mange dyr var bortkommen i skogen. Da tok glunten munnladningsbörsa og la utetter; skulle se etter bamsen. Vel nok hadde han jakta för, men det var nå helst småvilt som rev og hare, oter og kobbe han hadde övd seg på. Det var ikke fritt for at han kulsa da han kom forbi en svær stein: Der - et lite steinkast unna - sto selveste Brakar! Han bestefar var ikke sein; han heiv börsa til kinnet, tok omhyggelig sikte, og brente lös midt i fleisen på karen. Ruggen heiv seg på bakbeina, veiva med framlabbene i luften og brölte, för han seig overende i lyngen. Bestefar venta ei god stund för han våga seg borttil, han ladda börsa först og holdt den i posisjon. Men björnen var dau, den. Jublende sprang ungglunten heim og forkyste at han hadde skotte björnen. Knutine slo hendene for brystet i forbauselse og svulmende stolthet over den unge sönnen, - nei, mannen! Men Hans Andrasa' plirte med öyan og kikka på glunten: "Pöh! - Min konst, og mi byrsa."

2.

Det var på Skjellnes i Efjord, omkring 1911-12. Agur var gift med Erika, og de hadde 5 - 6 små barn. Fattigdommen var til å ta og föle på i de åra, men noen få sauer og geiter hadde de da. På nabogården Kobbenes hadde de mista sau, og de frykta at det var björn på ferde i marka. Flere ganger kom Agur over fersk lort og andre spor, så de gikk i stor uro for dyra.

En dag kom sauene stormspringende heim på tunet, aldeles forjaga og ville. Og gråsauen var borte! Erika tok til gråten. Gråull var ikke lett å oppdrive; det kunne ha vært

hvilken som helst av de andre sauene, bare ikke den fine, sjeldne gråsauen. "Du må ta deg av den saudreparen", sa ho til han bestefar. Han gikk straks til skogs, og et stykke oppi lia fann han saukadavret, revet i hjel. Det var ingen tvil om hvem den skyldige var. Han ladde börsa og la seg på lur i et kjerr et stykke unna. Til natta ville nok björnen komme og ta for seg av steika si.

Men det varte og rakk, ingen bamse viste seg. Utpå morgenen gikk Agur bort til åtet. Han hadde tatt med seg noe gift, men hadde egentlig hatt lyst til å skyte björnen i "ærlig kamp". Nå måtte han likevel bruke giften. Han plasserte den i det fineste kjøttet, og ønsket "vel bekomme". Så gikk han heim.

Neste morgen gikk han opp igjen. Åtet var drasset avgårde et stykke, og det var bare slintrer og bein igjen. I flere dager "grindgikk" han marka og fjellet, uten så mye som et spor av björnen. Men sauen fikk gå i fred heretter, og ikke spurtes det fra andre heller at det fantes udyr i marka lenger.

-- Mange år seinere gikk det ei steinskrea oppi ura. Da fann Agur noen bein, og gikk lenger opp i ura og søkte. Der fann han resten av beingrinda og kraniet av björnen. De digre kjevene med tanngarden tok han med heim, og de hang over sjådöra i mange år.

Silje

Anetavle for :

Side nr.: A1

Fortsetter på side nr.					Gen. nr.
I	II	III	IV	V	VI
Nr. 1 Jacob Johan Steinmo f.01-05-1961	Nr. 2 Jacob Johan Johansen Steinmo f.10-02-1918	Jacob Pareli Johansen Steinmo f.03-06-1881 død 1944	Nr. 8 Johan Ingebrigtsen f.1843	Nr. 16 Ingebrigt Gulliksen f.1811	Nr. 32 Gullik Johansen f. 1808
			Nr. 9 Rebekka Jacobsdtr. f.1843	Nr. 17 Ingeborg Johannesdtr. 1815	Nr. 33 Synneva Henriksdtr. f. 1748.
			Nr. 10 Ole Sjørnsen f.1853	Nr. 18 Jacob Pedersen f.1798	Nr. 34 Johannes Eriksen Voss f. 1783
			Nr. 11 Grøte Danielsdtr. f. 28/6-1844 f. 4/1-1891	Nr. 19 Samuline 1799 Maeren Trondsdr.	Nr. 35 Kirsti Knudsdtr. f. 1791 Voss.
		Ovedia Lavine Olsen Sjørnsen f.13-02-1879 g.04-07-1902	Nr. 12 Petter Olai Hansen	Nr. 20 Sjørnsen f.1881	Nr. 36 Peder Jakobsenf.25-06-1766
			Nr. 13 Malene Amalia Mensdtr.	Nr. 21 Siri Larsdtr. f. 1823.	Nr. 37 Karen Olsdtr. f. 174-1765 Laksø
			Nr. 14 Jonas Haggkvist	Nr. 22 Daniel Andersen f.1812-1818	Nr. 38 Trond Samuelsen f.1762
			Nr. 15 Klara Johanna Naslund	Nr. 23 Bertharda Peroline Gabrielsdtr. f.11/3-1824	Nr. 39 Marit Olsdtr f. 7-1-1757 Balsnes.
	Nr. 3 Hanna Marie Pettersen Finnjord f.16-01-1931	Petter Martin Pettersen f.11-09-1899	Nr. 16 Petter Olai Hansen	Nr. 24 Hans Paulsen	Nr. 40 Ole Sjørnsen
			Nr. 17 Linda Theresia Haggkvist	Nr. 25 Martha Pedersdtr.	Nr. 41 Marta Knudsdtr.
				Nr. 26 Mens Mensen	Nr. 42 Lars Andersen
				Nr. 27 Ane Eliasdtr.	Nr. 43 Ragnella Torbjørnsdtr.
				Nr. 28 Erik Gustav Møttson	Nr. 44 Anders Olsen 1793
				Nr. 29 Anna Marie Sjøkvist	Nr. 45 Ynger Pedersdtr. 1796
				Nr. 30 Jonas Naslund	Nr. 46 Gabriel Einarson
				Nr. 31 Anna Kristina Blomstrøm	Nr. 47 Jonette Kristine Akseusdtr.
					Nr. 48 Paul Paulsen
					Nr. 49 Oline Davidsdtr.
					Nr. 50 Peder Christiansen
					Nr. 51 Karen Jensdtr
					Nr. 52 Mens Jansen
					Nr. 53 Anne Jukumsdtr,
					Nr. 54 Elias Olsen
					Nr. 55 Hanna Lorentzdr.
					Nr. 56 Mats Matsen Braselius
					Nr. 57 Ulrikke Persdtr. Anger
					Nr. 58 Anders Danielson Sjøkvist
					Nr. 59 Martha Eskildsdtr.
					Nr. 60 Johan Zackrisson
					Nr. 61 Maria Jonsdtr.
					Nr. 62 Jonas Jonssen Blomstrøm
					Nr. 63 Magdalena Eriksdtr.

Trondsen f.ca.1920,faren f.1890 og bestefaren f.ca.1860.

To bestefedre lærte Trondsen som smågutt lærte å hugge:

1. husnov
2. stallnov
3. planknov

I Kobbvik-skogen skal de finnes store hauger med øksaspon, som man kastet etter den tiden de bygde hus i marken, merket de opp og flyttet det ned til sjøen for videre sending og salg.

De tappene som forbinder tømmerstokkene i husveggene, kalles "Dæmlingan"

Dæmlingane ble helst laget av tykke får=furie kvester.

Riktig det vi kalle furu gadd.

Disse furutappene var så tørre og innholdsrik på harpiks (tjære) at de var **SERS STER** og varig

Både dæmlinger og naturlig vokste ene mer til båtsant, tilhørte den gruppen som heter (også på Ofotmål)Gammelstugoss"

Slike emner kunne hvemsom helst i hvilke som helst skog , bare ta til eget bruk.

Det var en gammel rett, som bare kunne likestilles med vanlig odelsrett.

29/1-66 besøk av Trondsen fra Efjorden (Kobbernesset)